

Ser o estar, l'etern dilema

Sovint, els usos dels verbs *ser* o *estar* generen molts dubtes; en aquesta nota de llengua mirem d'aclarir-los.

Subjectes animats

— Per a expressar estats permanents: **ser**

La gossa és cega.

És una nena molt simpàtica.

El guia és un bon coneixedor del territori.

Amb adjectius que indiquen l'estat civil o laboral (*casat, solter, separat, divorciat, vidu, jubilat*) i amb els adjectius *viu* i *mort*, també és preferible fer servir el verb *ser*.

El senyor Pla és solter.

És vidu des de fa molts anys.

Corre la veu que és mort.

— Per a expressar estats transitoris: **estar**

Després de l'accident, la gossa **estava** cega, però als quinze dies va recuperar la visió.

Ara **estan** enfeïnats.

En Pere **estava** malalt, però ara ja **està** bo.

Subjectes inanimats

— Per a expressar la naturalesa d'una cosa o una propietat d'aquesta cosa: **ser**

Aquest vi **és** molt bo.

Les tovalloles **són** blaves.

Kakigori Studio / shutterstock.com

— Per a expressar un estat resultant d'un canvi o procés: **estar**

El quadre ja no **està** inclinat.

Està col·locat a sobre del pedestal.

Actualment, però, l'ús d'un verb o altre depèn més de la solució habitual en cada parlar.

Recordem que la tria entre *ser* o *estar* ens pot ser útil per a marcar clarament una distinció de significat:

Aquest pis **és** molt fred, però avui **està** calent perquè han engegat la calefacció.

El cafè **és** fred (*simple descripció*) / El cafè **està** fred (*s'ha refredat*)

Aquesta bombeta **és** fluixa (*és de poca potència*) / Aquesta bombeta **està** fluixa (*està mal enroscada*)

Indicacions de lloc

— Per a indicar la mera localització espacial o temporal d'algú o alguna cosa: **ser**

Avui a la tarda **serem** a l'exposició.

Les claus **són** al calaix.

Encara no **som** a l'hivern.

— Per a afegir un matís de durada, permanència, fixació o resultat: **estar**

Avui a la tarda **estarem** a l'exposició fins que tanquin.

A l'estiu **s'estan** a casa gairebé tot el dia.

La casa **està** situada al cim d'un turó.

Pel que fa a les localitzacions figurades, és a dir, que no expressen pròpiament un lloc físic, se sol fer servir el verb *estar*:

El negoci **està** en bones mans.

Estem en un carreró sense sortida.

El nou llibre del Palau Güell ja **està** a la venda.

Un error molt freqüent quan preguntem per algú és utilitzar el verb *estar* en lloc de *ser-hi* o *haver-hi*.

Que **està** la Lola? No, no **està**. / Sí que **està**.

Que **hi és**, la Lola? No, no **hi és** / Sí que **hi és**.

Que **hi ha** la Lola? No, no **hi és** / Sí que **hi és**.

Cal tenir en compte que amb els dies de la setmana, quan el verb està en primera persona del plural, de vegades s'elideix la preposició que introdueix l'expressió temporal. Aquesta construcció, però, és pròpia de registres col·loquials.

Som a dissabte o **Som** dissabte.

Vegeu també:

«L'ús dels verbs 'ser' i 'estar'». *Llibre d'estil de la Diputació de Barcelona*.